

dem, fordi jeg antog, at den tidligere Modstand mod enhverformeligst Forøgelse af Brændevinsafgiften endnu var tilstede. Skulde jeg have taget fejl deri, saa kunde jeg meget ønske et Vink, heller en bestemt Udtalelse fra dette Thing, saa skal jeg hurtig være rede til at bringe Forslag frem; men at binde mig, uden Hensyn til hvad efter min Opfattelse Stemningen er i Repræsentationen, til at komme frem med saadanne Forslag i næste Samling, det gjør jeg ikke. — Det erede Medlem forment endvidere med Hensyn til selve Lovforslagets Affattelse, at man kunde sætte Udsørselsgodtgjørelsen noget lavere end i Forslaget angivet. Det er fuldkommen rigtigt, at en Udsørselsgodtgjørelse af 8 Ore for 8 Graders Brændevin vil endnu, som det erede Medlem angav, give nogen Udsørselspræmie for dem, der ikke have betalt 8 Ore i Skat til Statskassen, fordi de ud af hver Lønne Karrum have udvundet Mere end de 25 Potter; men det er jo ganske klart, at naar man ved Fastsettelsen af Udsørselsgodtgjørelsen vil absolut affære, at Nogen kan faae Mere i Godtgjørelse, end han har ydet i Skat, saa maatte man gaa videre endnu end til at forandre de 8 Ore til 7, med andre Ord, man maatte da sætte Udsørselsgodtgjørelsen saa lavt som den mindste Skat, der nu ydes gennem Karrumsbestatningen i de Brænderier, der udvinde det allerførste Udbytte; men det vilde være nøjagtig det Samme som at lægge en Hindring for Udsørselen af Brændevin eller Spiritus fra alle de Brænderier, der ikke naae det første Udbytte af Karrummet. Jeg tror, at det vil være rigtigt at holde sig til Lovforslagets Bestemmelse om 8 Ore pr. Pot, som svarer til et Udbytte af 25 Potter pr. Lønne Karrum. Ved at sætte Godtgjørelsen saaledes, vil man ogsaa blive i det gamle Spor; thi ved den tidligere Fastsettelse af Udsørselsgodtgjørelsen har man netop søgt at sætte den til det, som maatte antages at være Gjemmensnitsudbyttet i et vel drevet Brænderi, men ikke saa høit, at den svarede til det først muligt bundne Udbytte i noget Brænderi. Naar det erede Medlem har udtalt, at man har gjort Regning paa at have 10 Ore i Statskassen for hver Pot Brændevin og nu kun har ca. 8, saa forholder det sig i Virkeligheden ikke ganske saaledes. Man er ved Fastsettelsen af Afgiften pr. Lønne Karrum gaaet ud fra en Udvinning af kun 16 Potter pr. Lønne Karrum, altsaa en Skat af 4 Skilling pr. Pot. Saaledes, som Staten oprindelig var fastsat ved Loven af 7de Februar 1851 til disse 4 Skilling pr. Pot, kom der ved Krigsskatten yderligere 50 pCt. til. De 4 Skilling blive altsaa forøgede til 6 Skilling, men 6 Skilling svarer ikke til 10 Ore, men til 12½ Ore. Det er altsaa det, man egentlig er gaaet ud fra, dengang

man fastsatte Skatten paa Brændevin. Man er ved Krigsskattens Bestemmelse gaaet ud fra, at man skulde have 12½ Ore pr. Pot, istedetfor at man nu kun har 8. De 10 Ore, som det erede Medlem angav, støtte sig selvfølgelig til Loven af 24de Februar 1865, hvorved Udsørselsgodtgjørelsen blev første Gang nedsat. Den blev dengang bestemt til 4,8 Skilling pr. Pot 8 Graders Brændevin, altsaa netop disse 10 Ore. Jeg tror saaledes, at det er umodsigeligt, at man, dengang man fastsatte Karrumsafgiften, er gaaet ud fra en Forudsætning om 12½ Ore pr. Pot; men ganske vist er man i 1865, da man saae sig nødsaget til at forandre Udsørselsgodtgjørelsen, allerede dengang gaaet ud fra, at der nu udvandt 20 Potter pr. Lønne Karrum, saa at man fik 10 Ore istedetfor de paaregnede 12½. Disse 10 Ore ere nu yderligere sunkne til 8 Ore. Det behøver jo ikke nogen nærmere Forklaring, hvilken finantiel Betydning det har, at Afgiften saaledes efterhaanden er sunken pr. Pot Brændevin. Naar man ser hen til, at der indvindes noget over 30 Millioner Potter Brændevin om Aaret — med Nøjagtighed kan man ikke opgive det — det er paa velvillige Meddelelser fra Brændevinsbrænderne om, hvormeget de have tilvirket, at de Dplysninger, der medfølge Lovforslaget, støtte sig —, er det klart nok, at en Forhøielse af Brændevinsafgiften til det, man oprindelig havde paatænkt gennem Produktbestatningen, ved en Forhøielse af 8 Ore til 12½ Ore, vilde give Statskassen en Merindtægt af ikke saa lidt over 1 Mill. Kr., med andre Ord, at man derigennem allerede vilde indvinde saa Meget, at der kunde ydes meget betydelige Rettelser paa andre Omraader af de indirekte Afgifter, og selv om man ikke vilde gaa videre end til de 10 Ore, vilde man dog indvinde saa Meget, at man f. Ex. uden Tab for Statskassen kunde have slaet en Strejg over hele den udenrigske Skibsafgift. Jeg har under tidligere Forhandlinger, under de tidligere hyppig gjentagne Forhandlinger om disse Emner, aldrig sporet nogen Villighed hos dette Thing til at ville søge Kompensationer for Medsættelser i Soldtarifsen hverken i Spiritusbestatningen eller paa anden Maade, og min Udtalelse har stadig været den, at jeg meget villig og efter bedste Evne skulde bestræbe mig for at indkomme det almindelige Ønske om en gjenmeegaende Revision af Soldtarifsen, og jeg kan sige af vore indirekte Skatter overhovedet, naar man vel at mærke vil være villig til at søge de efter min Mening nødvendige Kompensationer for de Offre, der blive bragte. Jeg tror ikke at huske fejl i, at jeg i forrige Samling udtalte, at jeg ikke alene var villig dertil, men at jeg ogsaa for en ikke ringe Del havde Forarbejdet dertil færdige. Indtil